30/03/2025

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Δ’ των Νηστειών

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή Δ’ των Νηστειών (Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος), Αποστολικό Ανάγνωσμα: Εβρ. στ’ 13-20 (30-03-2025)

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ’ οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ’ ἑαυτοῦ, λέγων· ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἣν ὡς ἄγκυραν

ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Νεοελληνική Απόδοση

Αδελφοί, όταν ο Θεός έδωσε την υπόσχεσή του στον Αβραάμ, επειδή δεν υπήρχε ανώτερος για να ορκιστεί, ορκίστηκε στον εαυτό του, λέγοντας: «Σου υπόσχομαι ότι θα σ’ ευλογήσω και θα σου δώσω πολλούς απογόνους». Έτσι πήρε ο Αβραάμ την υπόσχεση, και με την υπομονή του πέτυχε την εκπλήρωσή της. Οι άνθρωποι ορκίζονται σε κάποιον ανώτερό τους, κι ο όρκος δίνει γι’ αυτούς τέλος σε κάθε αμφισβήτηση και υποδηλώνει επιβεβαίωση. Ο Θεός, λοιπόν, επειδή ήθελε να δείξει πιο καθαρά σ’ αυτούς που θα κληρονομούσαν τα όσα υποσχέθηκε, ότι η απόφασή του ήταν αμετάκλητη, την εγγυήθηκε με όρκο. Για δύο λοιπόν αμετακίνητα πράγματα, για τα οποία είναι αδύνατο να διαψευστεί ο Θεός, εμείς που καταφύγαμε σ’ αυτόν οφείλουμε να μείνουμε σταθεροί σ’ αυτά που ελπίζουμε. Αυτή μας η ελπίδα, μας ασφαλίζει και μας βεβαιώνει σαν άγκυρα, και μας οδηγεί στα ενδότερα του καταπετάσματος, όπου μπήκε πριν από μας και για χάρη μας ο Ιησούς, αρχιερέας για πάντα όπως ο Μελχισεδέκ.

Σχολιασμός

Η παρούσα αποστολική περικοπή αναφέρεται σε μία από τις σημαντικότατες στιγμές της Παλαιάς Διαθήκης όπου ο Θεός υπόσχεται στον Αβραάμ μεγάλη ευλογία αλλά και αρκετούς απογόνους. Η υπομονή για αρκετά χρόνια από πλευράς του Αβραάμ ανταμείφθηκε από τον Θεό με την εκπλήρωση των υποσχέσεων του. Αποκτά παιδί με την Σάρρα τον Ισαάκ όπου σε μεταγενέστερο στάδιο θα αυξηθούν οι απόγονοι του σε μεγάλο έθνος. Σφραγίδα και εγγύηση αυτών των επαγγελιών είναι ο όρκος του Θεού στον εαυτό του.

Αλήθεια πόσο χρονικό διάστημα μεσολάβησε για να εκπληρωθεί αυτή η υπόσχεση του Θεού προς τον Αβραάμ; Πόσες φορές δοκιμάστηκε η πίστη του Αβραάμ αφού η γυναίκα του αδυνατούσε να τεκνοποιήσει αλλά περίμενε απογόνους, έφθασε σε γηρατειά αλλά παιδί δεν έβλεπε, ούτε μεγάλο έθνος. Όλα φαίνονταν ακατόρθωτα μέχρι και απραγματοποίητα. Η πίστη και η υπομονή όμως του Αβραάμ ανταμείφθηκε από τον Θεό όταν ήρθε η κατάλληλη χρονική στιγμή.

Αυτό το γεγονός αποτελεί για τον κάθε χριστιανό ένα ισχυρότατο μήνυμα ότι ο Θεός ουδέποτε αθετεί ή καλύτερα αγνοεί τις υποσχέσεις του. Απλώς μας αφήνει να δοκιμαστούμε αλλά και τι αποθέματα αναμονής και υπομονής διαθέτουμε. Το καλύτερο, το σπουδαίο το οποίο ποθούμε να μας φέρει ο Θεός είτε στην προσωπική

μας ζωή, είτε σε άλλους τομείς της ζωής μας μπορεί να μεταβάλλεται σε αρκετές περιπτώσεις σε κάτι δυσάρεστο ή και χειρότερο. Άραγε διερωτηθήκαμε αρκετές φορές γιατί να συμβαίνει αυτό; Απλούστατος ο λόγος είναι για να φθάσουμε σε ύψιστα ποσοστά αρετής, αγιοσύνης, και μετανοίας. Με αυτό τον τρόπο γίνεται βίωμα μας το βαθύτερο νόημα της πίστεως . Όσο όμως περισσότερο αργεί ο Θεός, τόσο μεγαλύτερες ευλογίες μας ετοιμάζει. Αρκεί εμείς να πιστεύουμε, να ελπίζουμε, να περιμένουμε, να προσευχόμαστε.

Επισημαίνει ο απόστολος Παύλος ότι μέχρι το τέλος πρέπει να κρατήσουμε σταθερή την πεποίθηση μας στις υποσχέσεις του Θεού και σίγουρη την ελπίδα για την αιώνια ουράνια βασιλεία όπου ως μέγας Αρχιερέας πρωτοπόρος εισήλθε ο Ιησούς Χριστός. Ο ίδιος ο Κύριος είπε ότι δεν πρέπει με καταθλιπτική φροντίδα και πολύ αγωνία να προβληματιζόμαστε, να μεριμνούμε για τα πρόσκαιρα δηλαδή για το τι θα φάμε, με το πώς θα ντυθούμε. Βέβαια απαραίτητες είναι και οι βιοτικές ανάγκες αλλά πάντοτε πρέπει να τα φέρνει ο λογισμός μας όλα αυτά με αυτοσυγκράτηση και προπαντός με μέτρο με την ελπίδα ότι ο Θεός δεν θα μας στερήσει κάτι απεναντίας θα μας βοηθήσει. Και δίνει ο Κύριος την ανεκτίμητο εντολή και υπόσχεση «ζητείτε πρώτον , την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν»(Ματθ. στ΄33).

Την πολυσήμαντη και σπουδαία επί του Όρους ομιλία την άρχισε ο Κύριος με πολλές και μεγάλες υποσχέσεις . Είναι η υπόσχεση της ουρανίου βασιλείας σε αυτούς που επιδιώκουν και πράττουν στην επίγειο ζωή τους με υψηλό πάντα το αίσθημα της ταπεινοφροσύνης, τον παράδεισο στους υπομονετικούς, στους δίκαιους , την θεία υιοθεσία στους καθαρούς στην καρδία, την χαρά και αγαλλίαση σε εκείνους που περιφρονούνται, εμπαίζονται και διώκονται για την πίστη τους προς τον Κύριο.

Εν κατακλείδι αυτό που μας απομένει είναι να έχουμε βαθιά πίστη στον Θεό, βεβαιότητα και σιγουριά έστω και αργά ότι θα εκπληρώσει αυτά τα οποία του ζητούμε για να πραγματοποιηθεί και σε εμάς η διαβεβαίωση του αποστόλου Παύλου ότι ο Θεός θα μας αξιώσει να απολαύσουμε τα αγαθά «ά οφθαλμός ουκ οίε και ούς ουκ ήκουσε και επί καρδίαν ανθρώπου ουκ ανέβη ά ητοίμασεν ο Θεός τοίς αγαπώσιν ααυτόν»(Ά Κορ. β΄9).